

RP 32/2026 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om djurvälstånd och 17 § i lagen om medicinsk behandling av djur

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om djurvälstånd samt lagen om medicinsk behandling av djur ändras.

I lagen om djurvälstånd preciseras den bestämmelse som gäller ersättning som staten betalar till kommunerna, och den bestämmelse upphävs som från och med den 1 januari 2035 förbjuder kirurgisk kastrering av svin som hålls som produktionsdjur.

Lagen om medicinsk behandling av djur föreslås bli ändrad så att den veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på en djurhållningsplats får överlåta ett injicerbart lokalbedövningsmedel för kirurgisk kastrering av grisar också till gårdar som inte har anslutit sig till ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram.

Lagarna avses träda i kraft sommaren 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget	4
3 Målsättning	4
4 Förslagen och deras konsekvenser	5
4.1 De viktigaste förslagen	5
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	5
5 Alternativa handlingsvägar.....	7
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	7
5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet	7
6 Remissvar	9
7 Specialmotivering.....	10
7.1 Lagen om djurvälstånd	10
7.2 Lagen om medicinsk behandling av djur.....	11
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	12
9 Ikraftträdande	12
10 Verkställighet och uppföljning	12
11 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	13
LAGFÖRSLAG.....	15
1. Lag om ändring av lagen om djurvälstånd	15
2. Lag om ändring av 17 § i lagen om medicinsk behandling av djur.....	16
BILAGA.....	18
PARALLELLTEXTER.....	18
1. Lag om ändring av lagen om djurvälstånd	18
2. Lag om ändring av 17 § i lagen om medicinsk behandling av djur.....	19

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

Lagen om djurvälstånd (693/2023), nedan även *välståndslagen*, trädde i kraft den 1 januari 2024. Bestämmelsen om förbud mot kirurgisk kastrering, som från och med ingången av 2035 förbjuder att svin som hålls som produktionsdjur kastreras kirurgiskt, nedan även *kastreringsförbudet*, fogades till välståndslagen först efter remissbehandlingen. Därför var det inte möjligt att göra en heltäckande bedömning av konsekvenserna av kastreringsförbudet för hela näringen. Redan innan välståndslagen trädde i kraft tillsatte jord- och skogsbruksministeriet en arbetsgrupp för slopandet av kirurgisk kastrering av grisar, nedan *kastreringsarbetsgruppen*, som bestod av en mångsidig sammansättning av olika intressentgrupper.

I samband med arbetsgruppens arbete utreddes närmare konsekvenserna och kostnaderna för näringen, i synnerhet för livsmedelsindustrin. Enligt bedömningen skulle kastreringsförbudet vara till nytta för djurens välbefinnande och medföra vissa ekonomiska fördelar också för producenterna tack vare bättre foderverkningsgrad, snabbare produktionscykel och minskad arbetsmängd. Hittills finns det endast lite erfarenhet av uppfödning av okastrerade galtar i Finland. Risken med uppfödning av okastrerade galtar skulle kunna vara att galtarna skadar varandra samt att svansbitningen och användningen av antibiotika ökar.

Enligt köttindustrins bedömning skulle köttindustrin dock förorsakas avsevärda kostnader under de följande tio åren, enligt uppskattning 350 miljoner euro. I slakterierna skulle det behövas betydande strukturella förändringar, eftersom till exempel hanteringen och sorteringen av slaktkroppar skulle ändras väsentligt jämfört med nuläget. Användning av okastrerade galtar som livsmedel förutsätter också utveckling av metoder för identifiering av galtluk. Det finns ingen färdig identifieringsmetod som direkt kan tas i bruk och lämpar sig för slakteriets linjetakt. I arbetsgruppen lyfte industrin också fram att exporten av svinkött till exempelvis Asien och USA skulle försvåras på grund av kastreringsförbudet. I företagshandelsavtal som ingåtts med exportkunder förutsätts att produkterna härstammar från kastrerade galtar eller sugor. Ett kastreringsförbud skulle kunna försvåra exporten av svinkött till marknader i de berörda tredje länderna.

Under beredningen av välståndslagen framskred totalreformen av Europeiska unionens lagstiftning om djurvälstånd och bland annat ny lagstiftning om svinhållning bereddes. Finlands mål var att ett kastreringsförbud även skulle införas i lagstiftningen på EU-nivå under övergångsperioden. På basis av arbetsprogrammet för den nuvarande Europeiska kommissionen som tillträdde 2024 har tyngdpunkten i reformerna av Europeiska unionens lagstiftning om djurvälstånd förändrats betydligt. På EU-nivå fokuserar reformerna av lagstiftningen om djurvälstånd nu i första hand på att slutföra beredningen av de förordningsutkast som är under behandling och att utreda uppfödning utan burar i enlighet med EU-medborgarinitiativet ”End the Cage Age”. För närvarande är det inte känt huruvida den nuvarande kommissionen kommer att lägga fram nya lagstiftningsförslag om djurvälstånd under mandatperioden. Finland kommer även i framtiden att aktivt främja en gemensam lagstiftningslösning på EU-nivå angående ett förbud mot kirurgisk kastrering av grisar. Om genomförandet av en eventuell ändring av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter nationell lagstiftning, börjar man i Finland utan dröjsmål bereda den nationella lagstiftningen och verkställandet av den.

Ett ensidigt kastreringsförbud i Finland skulle avsevärt kunna försämra lönsamheten för den inhemska svinkötsproduktionen, om konsumenterna i allt högre grad övergår till att köpa utländskt svinkött eller andra ersättande produkter i stället för inhemskt svinkött. Detta skulle kunna ha en negativ inverkan på livsmedelstryggheten och försörjningsberedskapen i Finland.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

Utlåtanden om regeringens propositionsutkast har begärts av justitieministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, regionförvaltningsverken, Naturresursinstitutet, Djurens välfärdscentral vid Naturresursinstitutet, Utbildningsstyrelsen, Livsmedelsverket, Helsingfors universitet, Östra Finlands universitet, Åbo universitet, Åbo Akademi, Animalia ry, Livsmedelsindustriförbundet rf, Djurens hälsa ETT rf, Finska Köttbranschens Förbund rf, Förbundet för Naturenlig Ekologisk Odling rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, ProAgria Keskusten Liitto ry, Svenska lantbrukssällskapens förbund rf, Finlands Dagligvaruhandel rf, Djurskyddet Finland rf, Finlands Veterinärförbund rf, Suomen Kunnaneläinlääkäriliitto - Finlands Kommunalveterinärförbund ry, Suomen Sikayrittäjät ry, Finlands tillsynsveterinärförbund rf, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf, Föreningen för Finlands Produktionsdjursveterinärer rf och Yhteiskunnallisen ja kulttuurisen eläintutkimuksen seura ry.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

I den gällande välfärdslagen träder 126 § (Övergångsbestämmelse som gäller kastrering av svin som hålls som produktionsdjur), där det föreskrivs om förbud mot kirurgisk kastrering av svin som hålls som produktionsdjur, i kraft först vid ingången av 2035, vilket innebär att bestämmelsen ännu inte tillämpas.

I statsrådets förordning om ingrepp på djur och metoder för artificiell reproduktion av djur (1165/2023), nedan *förordningen om ingrepp*, som utfärdats med stöd av välfärdslagen, anges i 5 § (Kastrering och sterilisering) 2 mom. 3 punkten att den som har avlagt en examensdel som omfattar utbildning i kirurgisk kastrering av smågrisar, eller genomgått motsvarande utbildning, får kastrera smågrisar som är högst sju dagar gamla genom en öppen kirurgisk metod, utan att vävnader slits sönder, om smågrisen i samband med ingreppet ges antiinflammatoriskt läkemedel. Med andra ord var det redan när välfärdslagen trädde i kraft, dvs. den 1 januari 2024, obligatoriskt att ge ett antiinflammatoriskt läkemedel i samband med ingreppet.

Enligt 5 § 3 mom. i förordningen om ingrepp ska dessutom lokalbedövning användas från ingången av 2027 i samband med kirurgisk kastrering av smågrisar som är högst sju dagar gamla. Eftersom lokalbedövning ska användas från ingången av 2027 i samband med kirurgisk kastrering av smågrisar som är högst sju dagar gamla, föreslås det att lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014), nedan även *lagen om medicinsk behandling*, ändras, så att det ska vara tillåtet att överlåta lokalbedövningsmedel för kirurgisk kastrering även till sådana gårdar som inte har anslutit sig till ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram. Det är redan nu tillåtet att överlåta lokalbedövningsmedel till gårdar som anslutit sig till ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram. Djurens hälsa ETT rf:s nationella hälsoklassificeringsregister för svingårdar, Sikava, omfattar över 90 procent av suggårdarna, dvs. lokalbedövningsmedel för kirurgisk kastrering av grisar kan redan nu överlåtas till största delen av suggårdarna.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att förhindra merkostnader för svinbranschen till följd av kastreringsförbudet och att på så sätt hjälpa branschen att klara av det utmanande marknadsläget, som bland annat beror på den allmänna kostnadsökningen och på de ökade ekonomiska riskerna till följd av programmet för salmonellaövervakning, som genomförs för att trygga folkhälsan. Målet är således att trygga den inhemska svinköttsproduktionen och den finländska försörjningsberedskapen.

Målet är också att säkerställa den smärtlindring som krävs i samband med kastreringen, genom att i lagen om medicinsk behandling tillåta att lokalbedövningsmedel överläts för kirurgisk kastrering även till gårdar som inte är anslutna till ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram.

Genom propositionen genomförs skrivningen i punkt 6.6 i statsminister Orpos regeringsprogram (Finland lever av landsbygden och skogarna – Framtidsutsikter för landsbygdsbranscherna), enligt vilken regeringen följer upp verkställigheten av välfärdslagen och dess konsekvenser för djurvälståndet och den finländska livsmedelsexporten. Avsikten med propositionen är att säkerställa att exporten av svinkött till Asien och USA inte försvåras av förbudet mot kirurgisk kastrering.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att 126 § i välfärdslagen upphävs. Paragrafen förbjuder kirurgisk kastrering av svin som hålls som produktionsdjur från och med ingången av 2035. Enligt förordningen om ingrepp gäller bestämmelsen som föreslås bli upphävd smågrisar som är högst sju dagar gamla.

I propositionen föreslås det att 17 § i lagen om medicinsk behandling ändras så att det under vissa förutsättningar är möjligt att överlåta lokalbedövningsmedel för kirurgisk kastrering av grisar också till gårdar som inte har anslutit sig till ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram. En förutsättning för överlåtelse är enligt förslaget bland annat att gårdarna har en plan för medicinsk behandling, vars innehåll regleras genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Innehållet i den nya planen för medicinsk behandling beskrivs i avsnitt 8 i denna proposition (Bestämmelser på lägre nivå än lag).

Genom propositionen säkerställs att gårdar som inte är anslutna till ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram har möjlighet att skaffa lokalbedövningsmedel för kirurgisk kastrering av grisar.

Dessutom föreslås det i propositionen att de författningshänvisningar som ikraftträdandet av veterinärvårdslagen (285/2023) förutsätter uppdateras i välfärdslagen i 118 §, gällande ersättning som staten betalar till kommunerna för uppgifter inom tillsynen över djurens välfärd som utförs av kommunalveterinärer. Dessutom föreslås det att paragrafen preciseras så att det av statens medel också ska ersättas kostnader som orsakas kommunerna för deras ansvar för veterinäruppgifter enligt 7 § 3 mom. i välfärdslagen, dvs. för avlivning av vilda djur som är sjuka, skadade eller annars i hjälplöst tillstånd.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Förslagen om upphävande av 126 § i välfärdslagen och ändring av 17 § i lagen om medicinsk behandling medför inga konsekvenser för statsfinanserna. Ändringen bedöms inte öka eller minska det totala antalet myndighetsuppgifter.

Propositionen påverkar inte grisarnas välbefinnande jämfört med nuläget, eftersom förbudet mot kirurgisk kastrering skulle ha tillämpats först från och med ingången av 2035. Utan smärtlindring är kastrering av grisar ett mycket smärtsamt ingrepp. I och med välfärdslagen som trädde i kraft 2024 blev det obligatoriskt att använda smärtstillande medel i samband med kirurgisk kastrering och från och med den 1 januari 2027 ska utöver ett antiinflammatoriskt läkemedel även alltid användas lokalbedövning. Trots smärtlindring som uppfyller kraven i

lagstiftningen kan all smärta som beror på ingreppet inte avlägsnas. Smärtan efter det egentliga ingreppet fortsätter i flera dagar. Även själva lokalbedövningen orsakar tillfällig smärta. (*Riskbedömning om svinens välbefinnande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA): Welfare of pigs on farm* | EFSA, länk till bedömningen <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/7421>). Smärtlindring efter ingreppet stöds dock också via den ersättning för djurens välbefinnande som ingår i systemet för jordbruksstöd, och gårdarna kan frivilligt redan nu ge smågrisarna ett andra antiinflammatoriskt läkemedel för att lindra kvarstående smärta.

Köttindustrin påpekade i kastreringsarbetsgruppen att kastreringsförbudet ändå skulle medföra mycket betydande kostnader för industrin. Enligt köttindustrins uppskattning skulle kostnaderna uppgå till 350 miljoner euro under de följande tio åren. Enligt industrins bedömning skulle dessutom exporten till exempelvis Asien och USA försvåras i och med kastreringsförbudet på grund av de krav som företagen i destinationsländerna ställer. Enligt ovannämnda uppskattning skulle cirka 40 miljoner euro utgöras av engångsinvesteringar i automatiserade lager för slaktkroppar under de första tio åren samt luktidentifiering och nödvändiga styrsystem i olika slakterier och cirka 263 miljoner euro skulle utgöra förlust av exportintäkter, eftersom man måste styra om exporten till länder som är mindre lönsamma än de nuvarande destinationsländerna. Dessutom skulle cirka 56 miljoner euro utgöras av rörliga kostnader på grund av luktidentifiering, svinn till följd av galtlukt och kvalitetsförluster orsakade av galtarnas mjukare fettsyrasammansättning. Kostnaderna skulle påverka hela kedjan ända från primärproduktionen till konsumenterna, vilket också skulle kunna höja konsumentpriset och sänka producentpriset på svinkött. Tack vare propositionen försvåras inte exporten av svinkött och köttindustrin orsakas inte ovannämnda kostnader.

Propositionen bedöms medföra både positiva och negativa konsekvenser för producenterna. Konsekvenserna behandlas bland annat i kastreringsarbetsgruppens slutrapport (https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/165073/MMM_2023_16.pdf). Under uppfödningen är kastrerade svin mindre aggressiva och oroliga än okastrerade galtar, vilket innebär att det är lättare att föda upp dem och de behöver också mindre utrymme än galtarna.

Om kastreringsförbudet hade genomförts kunde det ha gynnat producenterna ekonomiskt. Foderverkningsgraden är sämre för kastrerade djur än för okastrerade galtar, dvs. det behövs uppskattningsvis 10–15 procent mer foder för att producera ett kilogram svinkött. Vid uppfödning av okastrerade galtar medför en bättre foderverkningsgrad och en snabbare produktionscykel extra avkastning för producenten. Dessutom behövs det mindre arbetstid för kastreringsingrepp och man sparar kostnader för smärtstillande medel och lokalbedövningsmedel.

Uppfödning av okastrerade galtar skulle ha krävt ny kompetens av producenterna samt anpassning av utfodringen, förädlingen, den övriga behandlingen och skötseln av svinen till sådan uppfödning. Galtar med livligare beteende kan efter könsmognad orsaka till exempel hud- och penissskador eller håla hos varandra, vilket kan minskas med rätt behandling. Användningen av immunokastrering som ett alternativ till uppfödning av okastrerade galtar skulle ha orsakat vaccin- och vaccinationskostnader, eftersom varje svin av hankön skulle ha vaccinerats två gånger.

I samband med och efter beredningen av välfärdslagen har centrala producentorganisationer motsatt sig kastreringsförbudet, vilket innebär att producentorganisationerna har ansett att förbudets negativa konsekvenser för svinbranschen är större än de positiva konsekvenserna.

Förslaget om en precisering av 118 § i välfärdslagen påverkar inte kostnaderna i någon betydande grad. Kommunala kostnader för avlivning av vilda djur som tidigare har ersatts har varit endast några tusen euro per år. Enligt förslaget ansvarar Livsmedelsverket framöver för utbetalningen av ersättningarna. Den föreslagna ändringen ändrar inte grunderna för hur ersättningarna bestäms.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Ett alternativ till förslaget är att hålla förbudet mot kirurgisk kastrering i kraft. Det skulle vara motiverat att bevara förbudet för att förbättra grisarnas välbefinnande. Dessutom skulle detta eventuellt kunna förbättra producenternas ställning ekonomiskt. Att bevara förbudet skulle också främja utvecklingen av ersättande metoder för kirurgisk kastrering. Jord- och skogsbruksministeriet fortsätter dock att finansiera ett forskningsprojekt som inleddes 2023 och där man utreder införandet av uppfödningssynder metoder som ersätter kirurgisk kastrering. Näringen kan frivilligt införa sådana metoder senare.

Om bestämmelsen om ersättning som staten betalar till kommunerna inte preciserades, skulle kostnaderna för avlivning av vilda djur fortsättningsvis betalas av kommunerna, vilket skulle kunna leda till ovilja att ta emot sjuka eller skadade vilda djur för avlivning, något som i sin tur skulle kunna öka lidandet för dessa djur. Avsikten har inte heller varit att ändra tidigare praxis, som har ansetts vara tydlig. Kostnadseffekten av preciseringen är sannolikt även framöver mycket liten och tack vare preciseringen tryggar man bättre de vilda djurens välbefinnande.

5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet

Sverige

I den svenska lagstiftningen förutsätts sedan den 1 januari 2016 användning av smärtlindring i samband med kirurgisk kastrering av smågrisar. Enligt en rapport om att avstå från kirurgisk kastrering som utarbetats av Mari Heinonen, "Kastraatioselvitys 2021" (https://valtioneuvosto.fi/documents/1410837/1858027/Selvitys_Sikojen_kastraatio_2021.pdf/fadec6f1-c4a2-586b-1449-8fb578c6247b/Selvitys_Sikojen_kastraatio_2021.pdf?t=1643886578613), nedan *utredningen om kastrering*, kastreras 99 procent av galtarna i Sverige med hjälp av lokalbedövning och ett antiinflammatoriskt läkemedel som ges av djurhållaren. Uppskattningsvis en procent använder immunokastrering. I Sverige har inget beslut fattats om förbud mot kirurgisk kastrering.

Norge

I Norge får kirurgisk kastrering endast utföras av en veterinär med lokalbedövning och ett antiinflammatoriskt läkemedel. Enligt norsk lagstiftning får djurets ägare inte själv använda lokalbedövningsmedel. Enligt utredningen om kastrering kastreras 98,8 procent av galtarna och en liten mängd (0,5 procent) galtar föds upp utan kastrering och slaktas vid en slaktvikt på 80,4 kilogram. Även en liten mängd (1,2 procent) galtar immunokastreras.

En norsk arbetsgrupp, som bestod av representanter från ministeriet och industrin, satte upp som mål att andelen immunokastrerade galtar skulle utgöra tio procent vid utgången av 2015, och bestämmelserna ändrades för att uppmuntra vaccinationer. Dessutom informerades producenter och veterinärer om detta. Slakterierna minskade avgiften som dras av från producentkontot vid upptäckt av androstenon som orsakar galtluk i slaktkroppen. Samtidigt avskaffades

tillsynsavgiften för vaccinerade djur (0,3 norska kronor) och i stället för tidigare praxis fördelades tillsynsavgiften på alla slaktkroppar. Trots åtgärderna har vaccinationerna inte ökat.

I Norge har inget beslut fattats om att avstå från kirurgisk kastrering. Tidigare var målet att avstå från kastrering före den 1 januari 2018, men det har inte lyckats. Det har upplevts som ett problem att resultaten av immunokastrering varierar och att uppfödningen av galtar kräver att man fördjupar sig i uppfödningen av dem.

Danmark

I dansk lagstiftning krävs att smärtstillande medel ges i samband med kirurgisk kastrering, men inte lokalbedövning. Däremot innehåller den danska köttindustrins standard "The Danish Product Standard" krav på lokalbedövning före kirurgisk kastrering. Enligt utredningen om kastrering kastreras 95 procent av galtarna med hjälp av lokalbedövning och smärtstillande medel som ges av djurhållaren. Resterande fem procent föds upp som okastrerade galtar och slaktas när de är cirka 115 kilogram.

I Danmark tar ett enda slakteri emot okastrerade galtar. På slakteriet testas galtarnas slaktkroppar för galtluktt med en kemisk metod. I Danmark har inget beslut fattats om att avstå från kirurgisk kastrering.

Tyskland

I Tyskland har från och med den 1 januari 2021 krävts generell anestesi i samband med kirurgisk kastrering. Producenterna kan själva använda anestesiapparater. För närvarande kastreras största delen av galtarna (78 procent) i inhalationsanestesi (isofluran) och de får också ett antiinflammatoriskt läkemedel. Cirka 20 procent föds upp som okastrerade galtar (slakt i levande vikt 110 kilogram) och cirka två procent immunokastreras. Generell anestesi ansågs vara effektivare för att lindra smärta än lokalbedövning, som i sin tur orsakar smärta. Å andra sidan kan generell anestesi vara förenad med arbetarskyddsrisiker. En anestesiapparat som används för generell anestesi kostar cirka 9 000 euro och staten ersätter en del av kostnaden.

Nederländerna

I Nederländerna föds 70 procent av galtarna upp utan kastrering och slaktas när de väger mellan 95 och 100 kilogram. Resten, dvs. cirka 30 procent av galtarna, kastreras i inhalationsanestesi (CO₂) och ges även ett antiinflammatoriskt läkemedel. Smärtlindring i samband med kirurgisk kastrering är ett krav i lagstiftningen. Immunokastrering har inte vunnit popularitet.

På slaktlinjen testas galtarna för eventuell galtluktt med hjälp av luktsinnet. I Nederländerna har inget beslut fattats om att förbjuda kirurgisk kastrering.

Belgien

Enligt utredningen om kastrering kastreras cirka 80 procent av galtarna i Belgien och de får ett antiinflammatoriskt läkemedel. Cirka tio procent av galtarna föds upp utan kastrering och cirka tio procent av galtarna immunokastreras. Kött från immunokastrerade grisar säljs via en enda handelskedja. Kött från okastrerade galtar och immunokastrerade galtar används i huvudsak för inhemsk konsumtion, medan kött från kirurgiskt kastrerade galtar exporteras.

Spanien

I Spanien föds galtar upp i regel okastrerade (78 procent av galtarna) och slaktas vid cirka 5,5 månaders ålder med en levande vikt på under 110 kilogram. En liten mängd immunokastreras (två procent) och cirka 15 procent av galtarna kastreras kirurgiskt utan smärtstillande medel. Ungefär fem procent av galtarna sövs ner (generell anestesi) och de får också ett antiinflammatoriskt läkemedel (främst produktion av iberiska svin).

I Spanien har inget beslut fattats om att avstå från kirurgisk kastrering, men frågan diskuteras. Även om Spanien föder upp den största mängden okastrerade galtar i världen är det viktigt för Spanien att också på traditionellt sätt föda upp iberiska svin som måste kastreras, eftersom de föds upp till att bli exceptionellt stora och gamla.

Det finns också andra länder i Europa, såsom Storbritannien, Irland och Portugal, där man traditionellt har fött upp okastrerade galtar och där kirurgisk kastrering inte har använts i någon större utsträckning.

6 Remissvar

Utkastet till regeringspropositionen har varit på remiss mellan den 18 juli och den 29 augusti 2025. Om utkastet till regeringspropositionen lämnades 62 remissvar. Dessutom meddelade justitieministeriet samt undervisnings- och kulturministeriet att de inte har något att yttra om propositionen. Av remissvaren kom 27 från intressentgrupper och 35 från privatpersoner. Bland intressentgrupperna hade Utbildningsstyrelsen och ProAgria Keskusten Liitto ry inget att yttra om propositionens innehåll. Utbildningsstyrelsen meddelade att den har beaktat de ändringar som föreslås i utkastet i den valfria examensdelen Kastrering av grisar i grunderna för Yrkesexamen inom lantbruksbranschen. Ett sammandrag av remissvaren har utarbetats och det finns tillsammans med intressentgruppernas remissvar i projektregistret (<https://mmm.fi/sv/projekt2?tunnus=MMM019:00/2025>).

I remissvaren understöddes förslaget om att slopa kastreringsförbudet av näringen, dvs. Atria Abp, HKFoods Abp och Snellmans Köttförädling Ab i ett gemensamt utlåtande, samt av de organisationer som driver näringens och producenternas intressen, dvs. Livsmedelsindustriförbundet rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Suomen Sikayrittäjät ry och Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf. Dessutom understöddes förslaget av Djurens hälsa ETT rf som upprätthåller hälsoklassificeringsregistret för svingårdar, Sikava, i anknytning till det riksomfattande djurhälsovårdsprogrammet för svin. Förslaget understöddes också av en privatperson. Övriga remissinstanser, dvs. 19 intressentgrupper och 34 privatpersoner, förhöll sig negativt till att slopa kastreringsförbudet. Intressentgrupper som förhöll sig negativt var alla regionförvaltningsverk i ett gemensamt utlåtande samt Naturresursinstitutet och Djurens välfärdscentral vid Naturresursinstitutet, Veterinärmedicinska fakulteten vid Helsingfors universitet, Åbo universitet, Finlands Veterinärförbund rf, Suomen Kunnaneläinlääkäriliitto - Finlands Kommunalveterinärförbund ry och Föreningen för Finlands Produktionsdjursveterinärer rf. Även Förbundet för Naturenlig Ekologisk Odling rf, Finlands naturskyddsförbund rf, Djurskyddet Finland rf, Animalia ry och fyra av dess lokalavdelningar samt Eläinoikeusakatemia ry, Eläinten turvakoti Saporomäki ry och Finlands djurrättsjurister rf motsatte sig förslaget.

Till denna del har inga ändringar gjorts i propositionen under den fortsatta beredningen.

Till den del propositionen gällde ändring av 17 § i lagen om medicinsk behandling yttrade sig 11 intressentgrupper och 3 privatpersoner om förslaget. Näringen, dvs. Atria Abp, HKFoods Abp och Snellmans Köttförädling Ab, samt Livsmedelsindustriförbundet rf, Svenska

lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf, Naturresursinstitutet och en privatperson understödde förslaget som gör det möjligt att överlåta bedövningsmedel för kirurgisk kastrering även till andra gårdar än sådana som anslutit sig till ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram. Dessutom önskade Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry att kravet på en plan för medicinsk behandling för att överlåta läkemedel skulle preciseras så snart som möjligt. De som förhöll sig negativt till ändringsförslaget om att överlåta bedövningsmedel var regionförvaltningsverken, Djurens hälsa ETT rf, Suomen Kunnaneläinlääkäriliitto - Finlands Kommunalveterinärförbund ry och Föreningen för Finlands Produktionsdjursveterinärer rf samt två privatpersoner.

Veterinärmedicinska fakulteten vid Helsingfors universitet och Finlands Veterinärförbund rf lyfte fram att man i stället för de allmänna termerna bedövning eller bedövningsmedel alltid borde använda de mer exakta termerna lokalbedövning eller lokalbedövningsmedel. I det fortsatta beredningsskedet har propositionen preciserats på det föreslagna sättet.

Under remissbehandlingen som gällde beredningen av förordningen om veterinärvård (VN/9906/2025) lämnades dessutom på sommaren 2025 remissvar, där det ansågs viktigt att ersätta kommunerna för kostnader för avlivning av vilda djur även efter att den nya veterinärvårdslagen trätt i kraft. Till propositionen har därför fogats en bestämmelse om nämnda ersättningar. Enligt förslaget är grunden för de ersättningar som staten betalar till kommunen de direkta kostnader som förorsakas kommunen.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om djurvelfärd

118 §. *Ersättning som staten betalar till kommunerna.* I paragrafen föreslås det en uppdatering av hänvisningsbestämmelsen i anknytning till ikraftträdandet av veterinärvårdslagen (285/2023), som trädde i kraft den 1 januari 2026. I stället för till 23 § i den upphävda veterinärvårdslagen (765/2009) hänvisas till 22 § i den nya lagen.

Enligt nämnda paragraf betalas ersättning av statens medel till kommunerna för utförandet av sådana uppgifter i anslutning till tillsynen över djurens hälsa och välfärd som kommunalveterinären har eller som åläggs kommunalveterinären med stöd av lag. Det är fråga om uppgifter av uppdragstyp som ett organ som hör till kommunalförvaltningen normalt inte ansvarar för. Kommunens uppgift är att ordna förutsättningarna för skötseln av tillsynsuppgifterna enligt 20 § 2 mom. i veterinärvårdslagen.

Det föreslås att paragrafen preciseras, så att bestämmelserna i 22 § i veterinärvårdslagen också tillämpas på de veterinäruppgifter som kommunen enligt 7 § 3 mom. i lagen om djurvelfärd ansvarar för att ordna. Enligt momentet ska kommunen sörja för att sjuka eller skadade vilda djur som förts till en av kommunen ordnad veterinärmottagning avlivas. I praktiken utförs avlivningen av kommunalveterinären, men utföraren kan också vara en annan veterinär i det fall att kommunala veterinärtjänster produceras av en privat veterinärtjänsteproducent på basis av ett avtal om köpta tjänster som ingåtts med kommunen.

Trots att de kostnader som kommunerna förorsakats för avlivning av vilda djur inte egentligen är kostnader som omfattas av 22 § i veterinärvårdslagen, har de redan innan lagen om djurvelfärd trädde i kraft ersatts kommunerna, om de har ansökt om ersättning (RP 186/2022 rd, s. 64). Enligt motiveringarna i den nämnda regeringspropositionen har de ersatta kostnaderna varit under tusen euro per år per regionförvaltningsverk.

Genom den föreslagna ändringen förtydligas det att det på kostnaderna ska tillämpas samma principer i 22 § 1 mom. i veterinärvårdslagen som på de uppgifter som kommunalveterinären ska sköta enligt lagen om djurvelfärd. Således utgör kommunens direkta kostnader grunden för ersättningen enligt förslaget. Ersättningen får inte överskrida beloppet av de faktiska kostnader som uppgifterna har medfört för organisatören. I samband med statens regionförvaltningsreform överfördes regionförvaltningsverkens uppgift att betala ersättningar till Livsmedelsverket, som betalar ersättningen mot fakturering.

126 §. Övergångsbestämmelse som gäller kastrering av svin som hålls som produktionsdjur. Enligt den gällande paragrafen får svin som hålls som produktionsdjur inte kastreras kirurgiskt, och bestämmelsen tillämpas från och med den 1 januari 2035.

Med hänvisning till ovannämnda skulle den gällande bestämmelsen enligt livsmedelsindustrins bedömning medföra betydande strukturella ändringsbehov för livsmedelsindustrin och kräva betydande investeringar samt försvåra exporten till tredje länder. Det föreslås att paragrafen upphävs, också med hänvisning till avsnitt 3 och 4.

7.2 Lagen om medicinsk behandling av djur

17 §. Annan överlåtelse av läkemedel. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. Enligt det nya momentet får med avvikelse från 15 och 16 § i lagen om medicinsk behandling den veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på en djurhållningsplats överlåta ett injicerbart lokalbedövningsmedel avsett för kirurgisk kastrering av grisar till den som äger eller innehar grisar. I 15 § i lagen om medicinsk behandling föreskrivs det bland annat att en veterinär under vissa förutsättningar har rätt att överlåta läkemedel till ett djurs ägare eller innehavare för behandling eller fortsatt behandling av djuret. I 16 § i lagen om medicinsk behandling föreskrivs det att en veterinär har rätt att överlåta läkemedel till en sådan ägare till eller innehavare av djur som anslutit sig till ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram. Med andra ord får veterinären enligt förslaget under de angivna förutsättningarna överlåta ett injicerbart lokalbedövningsmedel avsett för kirurgisk kastrering av grisar även till sådana gårdar som inte har anslutit sig till ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram.

Enligt förslaget är en förutsättning för överlåtelse av ett lokalbedövningsmedel att grisens ägare eller innehavare eller en person som denne har utsett har en i lagstiftningen om djurvelfärd föreskriven rätt att utföra lokalbedövning. Med detta avses på det finländska fastlandet en i 16 § i välfärdslagen avsedd rätt, som förutsätter sådan behörighet som avses i nämnda paragraf och som föreskrivs närmare i förordningen om ingrepp som utfärdats med stöd av välfärdslagen. Enligt 18 § (Landskapets lagstiftningsbehörighet) 17 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om djurskydd och veterinärväsende. Enligt 27 § (Rikets lagstiftningsbehörighet) 30 punkten i självstyrelselagen för Åland har riket i sin tur lagstiftningsbehörighet i fråga om bland annat mediciner och produkter av läkemedelstyp. Således täcker den föreslagna formuleringen om överlåtelse av ett lokalbedövningsmedel till en person som har en i lagstiftningen om djurvelfärd föreskriven rätt att utföra lokalbedövning både rätten att utföra lokalbedövning enligt lagen om djurvelfärd som gäller på fastlandet och behörighetskraven för att utföra lokalbedövning enligt djurskyddslagstiftningen i landskapet Åland.

Enligt förslaget förutsätts ytterligare för överlåtelse av ett lokalbedövningsmedel att den veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på djurhållningsplatsen kontrollerar planen för medicinsk behandling och försäkras sig om att djurets ägare eller innehavare har

tillräcklig förmåga och färdighet att identifiera behovet av medicinering och hantera läkemedel. Veterinären får överlåta lokalbedövningsmedel att läggas i reserv högst för behovet under de följande fyra månaderna.

Den föreslagna planen för medicinsk behandling innehåller bland annat en utredning om planerade kirurgiska kastreringsingrepp och praxis, i samband med vilka man använder ett lokalbedövningsmedel för grisarna på djurhållningsplatsen i fråga. Det föreslås att det till 3 mom. fogas ett bemyndigande att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärda närmare bestämmelser förutom om de övriga omständigheter som redan i nuläget ingår i momentet även om planen för medicinsk behandling. Genom propositionen utvidgas bemyndigandet att utfärda förordning om de övriga omständigheter som ingår i momentet dessutom till att gälla också lokala bedövningsmedel som avses i 2 mom.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

I enlighet med det som anges ovan föreslås det att det till 17 § 3 mom. i lagen om medicinsk behandling fogas ett bemyndigande att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärda närmare bestämmelser även om planen för medicinsk behandling. Avsikten är att jord- och skogsbruksministeriets förordning ska innehålla bestämmelser om planen för medicinsk behandling, så att planen för det första ska innehålla uppgifter om planerade kirurgiska kastreringsingrepp och praxis, i samband med vilka man använder ett lokalbedövningsmedel för grisarna på djurhållningsplatsen i fråga. Planen för medicinsk behandling ska innehålla uppgifter om namnet på det veterinärmedicinska läkemedelspreparat som används, dess dos och användningssätt samt djurens åldersgrupp (för grisar alltid högst sju dygn). Planen för medicinsk behandling ska också innehålla en beskrivning av och information om ingrepp i undantags- och problemsituationer. Planen ska dessutom innehålla en beskrivning av förvaringen, lagringen och förstöringen av veterinärmedicinska läkemedel samt anvisningar om redskap och utrustning som används vid medicinsk behandling samt om rengöringen och underhållet av dem.

Enligt förslaget ska den veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på djurhållningsplatsen minst en gång om året kontrollera att planen för medicinsk behandling är aktuell och vid behov uppdatera planen. Veterinären i fråga ska också anteckna tidpunkten för den senaste kontrollen och uppdateringen av planen för medicinsk behandling i planen, och planerna för medicinsk behandling inklusive uppdateringar ska bevaras i fem år för tillsyn och kontroll.

Närmare bestämmelser har redan tidigare kunnat utfärdas genom ministeriets förordning om villkor och begränsningar för överlåtelse av läkemedel och användning av överlåtna läkemedel, veterinärbesök på djurhållningsplatsen samt om urvalet av och mängden läkemedel som ska överlåtas. Genom propositionen utvidgas bemyndigandet att utfärda förordning till att gälla sådan lokal bedövning som avses i 2 mom.

9 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft på sommaren 2026.

10 Verkställighet och uppföljning

Avsikten är att den föreslagna regleringens ändamålsenlighet ska följas upp som en del av tillsynen över och uppföljningen av verkställigheten av välfärdslagen.

11 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Propositionen har anknytning till grundlagens 80 § med bestämmelser om utfärdande av förordningar och delegering av lagstiftningsbehörighet. I förslaget som gäller lagen om medicinsk behandling ingår ett tillägg om de omständigheter (plan för medicinsk behandling) om vilka närmare bestämmelser kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser har redan tidigare kunnat utfärdas genom ministeriets förordning om villkor och begränsningar för överlåtelse av läkemedel och användning av överlåtna läkemedel, veterinärbesök på djurhållningsplatsen samt om urvalet av och mängden läkemedel som ska överlåtas. Genom propositionen utvidgas bemyndigandet att utfärda förordning till att gälla sådan lokal bedövning som avses i 2 mom. Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag ska dock utfärdas genom lag.

Grundlagsutskottet har i sin etablerade utlåtandepraxis kopplat ihop bemyndiganden att utfärda förordning med i synnerhet krav på exakta och noggrant avgränsade regler (t.ex. GrUU 19/2002 rd, GrUU 40/2002 rd och GrUU 38/2013 rd). I sin utlåtandepraxis har utskottet också framhållit att ett bemyndigande att utfärda förordning som tas in i lagen måste formuleras så att innehållet i bemyndigandet tydligt framgår av lagen och att det avgränsas tillräckligt noggrant (t.ex. GrUU 26/2017 rd). Den föreslagna ändringen av lagen om medicinsk behandling uppfyller dessa krav.

När det bedöms om ett bemyndigande att utfärda förordning ska ges statsrådet eller ett ministerium är utgångspunkten att statsrådet utfärdar förordningar om vittsyftande och principiellt viktiga ärenden samt om sådana andra ärenden vars betydelse kräver det. I grundlagsutskottets utlåtandepraxis har det även framförts att ministerierna närmast kan bemyndigas att utfärda förordning om frågor av mer teknisk natur och frågor som har ringa samhällselig eller politisk betydelse (t.ex. GrUU 33/2004 rd och GrUU 7/2005 rd).

Enligt 20 § i grundlagen bär var och en ansvar för naturen och dess mångfald samt för miljön. Bestämmelsen omfattar även djur. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 2/2013 rd) konstaterat att skyldigheten att på bästa möjliga sätt försöka undvika att orsaka djuren smärta, lidande och ångest är otvivelaktigt ett samhällseligt godtagbart och ytterst tungt vägande skäl för att begränsa branschaktörernas vetenskapliga frihet, näringsfrihet och egendomsskydd i samband med försöksdjursverksamhet. Utskottet har dessutom konstaterat att skälet har också ett visst samband med grundlagens 20 § om miljöansvar, låt vara att insatserna för djurens välfärd snarare handlar om en etiskt hållbar princip än om att direkt trygga de grundläggande fri- och rättigheterna.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 106/2022 rd) påpekat att djurens ställning stärktes i EU-rätten genom Lissabonfördraget. Enligt artikel 13 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen och medlemsstaterna fullt ut ta hänsyn till välfärd för djuren som kännande varelser, samtidigt som unionen och medlemsstaterna ska respektera medlemsstaternas lagar och andra författningar samt sedvänjor särskilt i fråga om religiösa riter, kulturella traditioner och regionalt arv. Artikel 13 är en grundfördragsprincip om djurens välfärd och skydd i unionens lagstiftning och övriga verksamhet samt i medlemsstaternas verksamhet som hör till tillämpningsområdet för EU-rätten, såsom det nationella genomförandet av unionslagstiftningen.

Propositionen försämrar inte svinens välbefinnande på ett väsentligt sätt, med beaktande av att även om kastrering av grisar ett mycket smärtsamt ingrepp, blev det obligatoriskt att använda

smärtstillande medel i samband med kirurgisk kastrering i och med välfärdslagen som trädde i kraft 2024. Från och med den 1 januari 2027 ska utöver ett antiinflammatoriskt läkemedel även alltid användas lokalbedövning.

I propositionen är det fråga om samordning av målet att främja djurens välbefinnande och näringsfriheten enligt 18 § i grundlagen. Enligt den paragrafen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Upphävandet av förbudet mot kirurgisk kastrering av svin innebär att begränsningen av näringsfriheten, som medför mycket stora kostnader för köttindustrin, slopas. Grundlagsutskottet har dessutom i sitt utlåtande (GrUU 106/2022 vp) konstaterat att även om aspekter som gäller näringsverksamhet i sig kan motivera övergångstiderna när lagen ålägger betydligt strängare skyldigheter än för närvarande i fråga om behandlingen av djur, kan mycket långa övergångsperioder inte anses vara helt ändamålsenliga. Propositionen innebär att bestämmelsen om övergångsperioden upphävs.

De omständigheter om vilka närmare bestämmelser får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet med stöd av 17 § i lagen om medicinsk behandling är närmast av teknisk natur och har inte någon stor politisk eller samhällelig betydelse. Enligt förslaget får framöver även närmare bestämmelser om innehållet i och förvaringstiden för planen för medicinsk behandling utfärdas genom förordning av ministeriet. Med beaktande av arten av de frågor som regleras genom förordningen ska ministerieförordning anses vara en lämplig författningsnivå.

På de grunder som anges ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om djurvälstånd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om djurvälstånd (693/2023) 126 § och
ändras 118 § som följer:

118 §

Ersättning som staten betalar till kommunerna

Bestämmelser om kommunens rätt att av statens medel få ersättning för utförandet av sådana uppgifter som kommunalveterinären enligt denna lag ska sköta finns i 22 § i veterinärvårdslagen (285/2023). Bestämmelserna i 1 mom. i den paragrafen tillämpas också på de veterinäruppgifter som kommunen enligt 7 § 3 mom. i denna lag ansvarar för att ordna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om medicinsk behandling av djur

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014) 17 § som följer:

17 §

Annan överlåtelse av läkemedel

Med avvikelse från 15 och 16 § får den veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på en djurhållningsplats överlåta immunologiska veterinärmedicinska läkemedelspreparat till den som äger eller innehar pälsdjur, fiskar och fjäderfä för förebyggande av sjukdom hos dessa djur. Dessutom får veterinären överlåta läkemedel att läggas i reserv till den som äger eller innehar pälsdjur för behandling av sjukdomar eller sjukdomssymtom hos dessa djur. En förutsättning för överlåtelse är att veterinären regelbundet kontrollerar djurens hälsotillstånd, utarbetar en hälsovårdsplan och en plan för användningen av immunologiska och andra veterinärmedicinska läkemedelspreparat på djurhållningsplatsen samt försäkrar sig om att djurets ägare eller innehavare har tillräcklig förmåga och färdighet att identifiera behovet av medicinering, hantera läkemedel och ge läkemedel till djur.

Med avvikelse från 15 och 16 § får den veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på en djurhållningsplats överlåta ett injicerbart lokalbedövningsmedel avsett för kirurgisk kastrering av grisar till den som äger eller innehar grisar. En förutsättning för överlåtelse är att veterinären försäkrar sig om att grisens ägare eller innehavare eller en person som denne har utsett har en i lagstiftningen om djurvälstånd föreskriven rätt att utföra lokalbedövning. En ytterligare förutsättning för överlåtelse är att veterinären kontrollerar planen för medicinsk behandling och försäkrar sig om att djurets ägare eller innehavare har tillräcklig förmåga och färdighet att identifiera behovet av medicinering och hantera läkemedel. Veterinären får överlåta lokalbedövningsmedel att läggas i reserv högst för de följande fyra månadernas behov.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om villkor och begränsningar för sådan överlåtelse av läkemedel som avses i 1 och 2 mom. och för användningen av överlåtna läkemedel, om veterinärbesök på djurhållningsplatser, om urval och kvantiteter av läkemedel som får överlåtas samt om planen för medicinsk behandling.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 19 mars 2026

Statsminister

Petteri Orpo

Jord- och skogsbruksminister Sari Essayah

1.

Lag

om ändring av lagen om djurvelfärd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om djurvelfärd (693/2023) 126 § och
ändras 118 § som följer:

Gällande lydelse

118 §

*Ersättning som staten betalar till
kommunerna*

Bestämmelser om kommunens rätt att av statens medel få ersättning för utförandet av sådana uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären finns i 23 § i veterinärvårdslagen.

126 §

***Övergångsbestämmelse som gäller
kastring av svin som hålls som
produktionsdjur***

Utan hinder av vad som föreskrivs i 15 § 2 mom. 4 punkten, får svin som hålls som produktionsdjur inte kastreras kirurgiskt. Förbudet tillämpas från och med den 1 januari 2035.

Föreslagen lydelse

118 §

*Ersättning som staten betalar till
kommunerna*

Bestämmelser om kommunens rätt att av statens medel få ersättning för utförandet av sådana uppgifter som *kommunalveterinären* enligt denna lag *ska sköta finns i 22 § i veterinärvårdslagen (285/2023).* Bestämmelserna i 1 mom. i den paragrafen tillämpas också på de veterinäruppgifter som kommunen enligt 7 § 3 mom. i denna lag ansvarar för att ordna.

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om medicinsk behandling av djur

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014) 17 § som följer:

Gällande lydelse

17 §

Annan överlåtelse av läkemedel

Med avvikelse från 15 och 16 § får den veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på en djurhållningsplats överlåta immunologiska veterinärmedicinska läkemedelspreparat till den som äger eller innehar pälsdjur, fiskar och fjäderfä för förebyggande av sjukdom hos dessa djur. Dessutom får veterinären överlåta läkemedel i reserv till den som äger eller innehar pälsdjur för behandling av sjukdomar eller sjukdomssymtom hos dessa djur. En förutsättning för överlåtelsen är att veterinären regelbundet kontrollerar djurens hälsotillstånd, utarbetar en hälsovårdsplan och en plan för användningen av immunologiska och andra veterinärmedicinska läkemedelspreparat på djurhållningsplatsen samt försäkrar sig om att djurets ägare eller innehavare har tillräckliga kunskaper och tillräcklig förmåga att identifiera behovet av medicinering, hantera läkemedel och ge läkemedel till djur.

Föreslagen lydelse

17 §

Annan överlåtelse av läkemedel

Med avvikelse från 15 och 16 § får den veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på en djurhållningsplats överlåta immunologiska veterinärmedicinska läkemedelspreparat till den som äger eller innehar pälsdjur, fiskar och fjäderfä för förebyggande av sjukdom hos dessa djur. Dessutom får veterinären överlåta läkemedel att läggas i reserv till den som äger eller innehar pälsdjur för behandling av sjukdomar eller sjukdomssymtom hos dessa djur. En förutsättning för överlåtelse är att veterinären regelbundet kontrollerar djurens hälsotillstånd, utarbetar en hälsovårdsplan och en plan för användningen av immunologiska och andra veterinärmedicinska läkemedelspreparat på djurhållningsplatsen samt försäkrar sig om att djurets ägare eller innehavare har tillräcklig förmåga och färdighet att identifiera behovet av medicinering, hantera läkemedel och ge läkemedel till djur.

Med avvikelse från 15 och 16 § får den veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på en djurhållningsplats överlåta ett injicerbart lokalbedövningsmedel avsett för kirurgisk kastrering av grisar till den som äger eller innehar grisar. En förutsättning för överlåtelse är att veterinären försäkrar sig om att grisens ägare eller innehavare eller en person som denne har utsett har en i lagstiftningen om djurvälstånd föreskriven rätt att utföra lokalbedövning. En

Gällande lydelse

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om villkor och begränsningar för sådan överlåtelse av läkemedel som avses i 1 mom. och för användningen av överlåtna läkemedel samt om veterinärens besök på djurhållningsplatsen och om urvalet och kvantiteten av läkemedel som överlåts.

Föreslagen lydelse

ytterligare förutsättning för överlåtelse är att veterinären kontrollerar planen för medicinsk behandling och försäkrar sig om att djurets ägare eller innehavare har tillräcklig förmåga och färdighet att identifiera behovet av medicinering och hantera läkemedel. Veterinären får överlåta lokalbedövningsmedel att läggas i reserv högst för de följande fyra månadernas behov.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om villkor och begränsningar för sådan överlåtelse av läkemedel som avses i 1 och 2 mom. och för användningen av överlåtna läkemedel, om veterinärbesök på djurhållningsplatser, om urval och kvantiteter av läkemedel som får överlåtas samt om planen för medicinsk behandling.

Denna lag träder i kraft den 20 .
